

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Bodolai László ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. június 15. napján meghozott, 40.P.24.953/2009/10. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint + Áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 12.000 (tizenkétezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes keresetében kérte, hogy az elsőfokú bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette az emberi méltósághoz és jóhírnévhez fűződő személyiségi jogait. Ezen túlmenően kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértő magatartástól. A felperesnek az alperessel szemben perköltségigénye volt. Előadása szerint az alperes mint egy internetes honlap üzemeltetője jogsértő tartalmú tényállításokat hozott nyilvánosságra vele kapcsolatosan, majd felhívása ellenére nem, illetve csak részben távolította el a sértő tartalmakat.

Az alperes kérte a felperes keresetének elutasítását és perköltségekben való marasztalását.

Arra hivatkozott, hogy a felperes felhívására a sértő tartalmakat haladéktalanul eltávolította, de egy tőle idegen internetes vállalkozás technikai megoldásaira ráhatással nem bír. Előadta, hogy a felperes által sérelmezett oldalt, mint tárhelyszolgáltató üzemelteti, ennél fogva kizárólag felületet biztosít a mások által elhelyezett tartalmaknak. Amennyiben a jogviszonyra irányadó speciális jogszabályi rendelkezéseket betartva jár el, nem felel az elhelyezett tartalmakért.

Az alperesi jogi képviselő a per során ügyvédi megbízási szerződést csatolt, mely szerint 200.000 forint + áfa munkadíj ellenében látja el az alperes perbeli képviseletét.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 250.000 forint perköltséget. Kötelezte továbbá, hogy 21.000 forint eljárási illetéket külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak.

Az elsőfokú bíróság a perköltség megállapításával összefüggésben hivatkozott a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontjában foglaltakra, utalva arra, hogy az alperes ügyvédi megbízási szerződést csatolt, mellyel igazolta az ügyvédi képviselettel felmerült költségeit.

A felperes az elsőfokú ítélet perköltségfizetésre kötelező rendelkezésével szemben élt fellebbezéssel, kérve e körben az ítélet megváltoztatását és a perköltség mérséklését.

Indokolásaként előadta, hogy álláspontja szerint a megállapított költség szükségtelenül magas, mivel a felperesi kereseti kérelem csak a jogsértő magatartás megállapítására irányult. Előadta, hogy az eljárás lefolytatása mindössze pár órás tárgyalást vett igénybe, ezért a perköltség összegét az ügy bonyolultsága sem indokolta. Kifejtette, hogy a jelenlegi jogi szabályozás miatt nem volt lehetősége az alperessel szemben eredménnyel fellépni. Méltánytalannak tartotta a személyiségi joga megsértésének orvoslása miatt indított perben a jelentős összegű perköltség megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezést.

A felperes fellebbezésében hivatkozott a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (6) bekezdéseire, kérve, hogy a bíróság mérlegelési jogkörében a perköltség összegét mérsékelje.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

Előadta, hogy a per tárgyalása három tárgyalási napon zajlott, előkészítő és egyéb iratok szerkesztésére is szükség volt. Álláspontja szerint az eljárás során benyújtott ügyvédi megbízási szerződésben foglalt összeg megfelel a gyakorlatnak és a hatályos jogi szabályoknak is. Előadta továbbá, hogy a felperes felhívás ellenére nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének és a kereset teljes elutasítása miatt lett pervesztes, ezért ítélte meg a részére perköltséget az elsőfokú bíróság.

A felperes fellebbezése alaptalan.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 256/A. § (2) bekezdésének b) pontja szerint tárgyaláson kívül bírálta el. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség tekintetében a perbeli körülményeket helyesen értékelve, jogszerű döntést hozott, a másodfokú bíróság azzal egyetértett, ezért azt a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése alapján, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg.

A felperes az ügyvédi munkadíj mérséklésével kapcsolatosan a 3. § (3) és (6) bekezdésében foglaltakra utalt. A meg nem határozható pertárgyérték esetére, illetőleg a munkadíj összegének mérséklése tekintetében hivatkozott szabályok kizárólag arra az esetre alkalmazhatóak, hogyha a fél és az ügyvéd között nincs külön megbízási szerződésbe foglalt díjmegállapodás. Mivel díjmegállapodás az alperes és jogi képviselője között volt, a felperes által alkalmazni kért szabályokat a peres felek viszonyában figyelembe venni nem lehetett.

A rendelet 2. § (1) bekezdése alapján, a fél pernyertessége esetére igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásainak címén kötelezze a peres felet

- a) a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint
- b) a fél által képviselője részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére.

A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy az (1) bekezdés alapján megállapított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

Kizárólag az utóbbi szabály alapján volt lehetőség a megbízási szerződésben foglalt ügyvédi munkadíjtól való eltérésre. Ennek során az eljáró bíróságnak a pertárgyértéket, és a perben elvégzett ügyvédi tevékenységet kell vizsgálnia.

A felperes a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 84. § (1) bekezdésének a) és b) pontjai szerinti polgári jogi igényeket támasztotta, melyre tekintettel a pertárgy értéke meg nem határozható volt, figyelemmel a Pp. 24. § (1) bekezdésére és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdésére.

Az elsőfokú bíróság két érdemi tárgyalást tartott az ügyben, mindkét alkalommal az alperesi jogi képviselő megjelent és nyilatkozatot tett. A képviselő jogi álláspontját írásbeli ellenkérelemben is kifejtette.

Kétségtelen, hogy különösen hosszú eljárást a jogvita jellege és tárgya miatt folytatni nem kellett, ugyanakkor a perrel érintett jogterület speciális volt. Az ügyvédi tevékenység megítélésére nincs befolyással az, hogy az elsőfokú bíróságnak az alperesi védekezés miatt csak jogkérdésben kellett döntenie.

A másodfokú bíróság a fenti körülmények mérlegelése alapján nem látott okot a perköltség mérséklésére, ezért az elsőfokú ítéletet helyes indokaira hivatkozással helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a másodfokú bíróság a felperest kötelezte az alperesnek járó perköltség megfizetésére. A perköltség az alperesi jogi képviselőt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja alapján megillető munkadíjból áll.

A felperes köteles viselni továbbá a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2011. január 25.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő